

راههای ارتباط با امام عصر(عج) در بیانات علما

رابطه بین شیعیان با مقام ولایت و مهدی موعود، یک رابطه دائمی است و چه قدر خوب و بلکه لازم است که یکایک ما، قلباً هم این رابطه را با توجه و توسل و حرف زدن با آن حضرت حفظ کنیم.

رابطه بین شیعیان با مقام ولایت و مهدی موعود، یک رابطه دائمی است و چه قدر خوب و بلکه لازم است که یکایک ما، قلباً هم این رابطه را با توجه و توسل و حرف زدن با آن حضرت حفظ کنیم.

خبرگزاری مهر، گروه دین و اندیشه: متن پیش رو گزیده ای از بیانات رهبر انقلاب، آیت الله بهجت و حجت الاسلام پناهیان درباره نحوه ارتباط با امام زمان(عج) است که در ادامه از نظر می گذرد؛

در کلام رهبر معظم انقلاب؛ آیت الله خامنه ای

رابطه بین شیعیان با مقام ولایت و مهدی موعود، یک رابطه دائمی است و چه قدر خوب و بلکه لازم است که یکایک ما، قلباً هم این رابطه را با توجه و توسل و حرف زدن با آن حضرت حفظ کنیم. طبق همین زیاراتی که وارد شده و بعضاً مأثور است و به احتمال زیاد به خود معصوم(ع) مستند می باشد، این رابطه قلبی و معنوی بین آحاد مردم و امام زمان(عج) یک امر مستحسن، بلکه لازم و دارای آثاری است؛ زیرا امید و انتظار را به طور دایم در دل انسان زنده نگه می دارد.

کسی که اعتقاد به این مسأله دارد، چون با مرکز تفضلات الهی و نقطه اصلی و کانون اشعاع رحمت حق، رابطه روحی برقرار می کند، توفیق بیشتری برای برخورداری از وسایل عروج روحی و تقرب الی الله دارد. به همین خاطر است که اهل معنا و باطن، در توسلات معنوی خود، این بزرگوار را مورد توجه و نظر دائمی قرار می دهند و به آن حضرت توسل می جویند و توجه می کنند. نفس پیوند قلبی و تذکر و توجه روحی به آن مظهر رحمت و قدرت و عدل حق تعالی، انسان را عروج و رشد می دهد و وسیله پیشرفت انسان را روحاً و معنأ فراهم می کند. این، یک میدان وسیع است. هر کس که در باطن و قلب و دل و جان خود، با این بزرگوار مرتبط باشد، بهره خودش را خواهد برد. البته، توجه به کانون نور، باید توجه حقیقی باشد. لقلقه زبان در این زمینه، تأثیر چندانی ندارد. اگر انسان، روحاً متوجه و متوسل شد و معرفت کافی برای خود به وجود آورد، بهره خودش را خواهد برد. این، یک میدان فردی و تکامل شخصی و معنوی است.

در کلام آیت الله بهجت

بعضی شروع به اذکار و اورادی می کنند تا امام زمان علیه السلام را ببینند. چه اصراری بر دیدن آن حضرت دارید؟! شما سعی کنید اعتقاداتان به حضرت زیاد شود و ایشان از شما خشنود باشند. اگر بدانیم در محضر الله الناظره هستیم، آیا روی آن را داریم که برای زیارت حضرت غائب علیه السلام اجازه بخواهیم؟ یا اینکه با خواسته های واضح او مخالفت می کنیم؟! نماز و روزه را ترک و غیبت و ایذاء کنیم؟! آیا می خواهیم به ما بفرماید ابحت لكم المحرمات و اسقطت عنکم الواجبات؟! حرام ها را بر شما حلال کردم و واجبات را از شما برداشتم! مقصود اینکه چه می شد بواسطه بندگی خدا، روابط با امام زمان علیه السلام محفوظ می ماند؟ تنها انتظار فرج کافی نیست! بلکه طاعت و بندگی نیز لازم است. خصوصاً با توجه به قضاپایی که پیش از ظهور امام زمان(عج) واقع می شود. خدا می داند به واسطه ضعف ایمان بر سر افراد چه می آید!.. مگر امکان دارد عافیت مطلقه بدون ایمان و طاعت و بندگی انجام گیرد؟!

در کلام حجت الاسلام پناهیان

همان طور که سخت است انسان همیشه خودش را در محضر خدا ببیند، معمولاً برای ما درک حضور حضرت ولی عصر(عج) نیز کار دشواری است. ولی باید تمرین کنیم و برنامه داشته باشیم. مثلاً یک زمان هاپی را اختصاص بدهیم و با وضو، رو به قبله بنشینیم و با یک حالت معنوی خودمان را در محضر امام زمان(ع) ببینیم و به خواندن دعاهایی که در این زمینه وارد شده است، مانند دعای ندبه و دعای عهد پردازیم. ... اگر خودمان را در چنین شرایطی قرار دهیم انگار در حرم امام رضا(ع) هستیم و می توانیم خود را در محضر حضرت ببینیم. ... نباید انتظار داشته

باشیم که یک معجزه؛ای رخ بدهد و ما را به در خیمهٔ حضرت ببرند، یا اینکه یک شبی رؤیای صادق؛ای از حضرت بینیم، یا اینکه کسی که در ارتباط با حضرت است بیاید و با ما ارتباط برقرار کند. این احساس حضور را باید خودمان با تمرین و برنامه؛های مداوم برای خودمان ایجاد کنیم. اگر برنامهٔ ما هفته؛ای یک؛بار یا روزی یک؛بار است، در آن ساعت مشخص متوجه حضرت بشویم. .... به ما یاد داده؛اند هر روز صبح که از خواب بلند شدید با مولای خودتان تجدید عهد کنید و این یک تمرین برای آن احساس حضور است. بنده راهی جز این تمرین برای درک و احساس حضور ندارم، ضمن اینکه هر موقع ما استغفار می؛کنیم باز باید خودمان را در محضر حضرت بینیم. در واقع استغفار ما از پرودگار عالم همیشه منوط به این است که از حضرت ولی عصر(عج) هم عذرخواهی کنیم. و همیشه منوط به این است که حضرت را شفیق قرار دهیم. یعنی این استغفار که ذکر دائمی ما باید باشد، و این حال توبه و انابه همیشه باید در رفت و برگشت در محضر حضرت بقیه؛الله الاعظم باشد.$(۴\&raquo)$

منابع:

- ۱- در انتظار ولی اعظم ، ص ۸۰ برگرفته از سخنرانی مقام معظم رهبری در ۱۳۶۸/۱۲/۲۲
- ۲- بیانات مقام معظم رهبری در دیدار افشار مختلف مردم ۱۳۷۴/۱۰/۱۷
- ۳- امام زمان (عج) در کلام اولیای ربانی ، صص ۴۸-۴۹
- ۴- گفتگوی تلویزیونی با موضوع «انتظار$\»$ ، یکشنبه، ۲۲ تیر ۱۳۹۲ ، دفتر نشر آثار و اندیشه های حجت الاسلام پناهیان